U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Pavla Simona, Mgr. Ing. Radovana Havelce a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Hradci Králové**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 8 C 121/2017, ve věci žaloby o zaplacení 3 019,90 Kč s příslušenstvím: žalobce **O2 Czech Republic, a.s.**, IČ: 60193336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Praha 4, a žalované **V. D.**,

takto:

I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Hradci Králové, sp. zn. 8 C 121/2017, o zaplacení částky 3 019,90 Kč s příslušenstvím, co do částky 2 924,90 Kč, **je soud**.

II. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Hradci Králové, sp. zn. 8 C 121/2017, o zaplacení částky 3 019,90 Kč s příslušenstvím, co do částky 95 Kč, **je Český telekomunikační úřad**.

III. Usnesení Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 30. 5. 2017, čj. 8 C 121/2017-10, **se** co do částky 3 019,90 Kč **zrušuje**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 6. 2. 2018 se Český telekomunikační úřad (dále též „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“ nebo „zákon o rozhodování některých kompetenčních sporů“), rozhodl kompetenční spor vzniklý mezi ním a Okresním soudem v Hradci Králové ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 8 C 121/2017.

[2] Z předloženého soudního spisu vyplývá, že žalobce uzavřel dne 12. 8. 2014 se žalovanou Účastnickou smlouvu - Specifikace služby (označenou jako O2 Mobilní hlasová služba), na jejímž základě žalovaná využívala služeb elektronických komunikací podle

zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), a dále využívala: a) služby poskytované na čísle 1188 – informační a asistenční služby, b) službu tištěného vyúčtování jako doplněk k elektronickému vyúčtování a c) službu O2 Active. Vztah žalobce a žalované se řídil Všeobecnými podmínkami pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací společnosti Telefónica Czech Republic, a.s. (nyní O2 Czech Republic, a.s.) ve znění účinném od 8. 2. 2014 (dále jen „Všeobecné podmínky“) a Ceníkem (O2 Mobilní hlasová služba, O2 Mobilní internetové připojení) [dále jen „Ceník“], jež byl nedílnou součástí Všeobecných podmínek. Tyto dokumenty jsou též součástí soudního spisu.

[3] Jelikož žalovaná nezaplatila cenu za poskytované služby a), b) a c) za období od srpna 2014 do ledna 2015, žalobce podal u Okresního soudu v Hradci Králové návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, jímž se vůči žalované domáhal zaplacení částky 3 019,90 Kč.
Okresní soud tomuto návrhu vyhověl; usnesením ze dne 30. 3. 2017 však vydaný platební rozkaz ze dne 9. 2. 2017 pod čj. EPR 25419/2017-5 pro nedoručitelnost zrušil. Následně soud usnesením ze dne 30. 5. 2017, čj. 8 C 121/2017-10, řízení ve věci zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.); ve zbytku rozhodl o nákladech řízení (výrok III.).

[4] V odůvodnění tohoto usnesení soud uvedl, že v případě informační linky č. 1188 jde o službu, kterou poskytuje sám žalobce ke splnění povinnosti, kterou mu ukládá § 66 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích. Ačkoliv se provoz linky sestává převážně ze služby, která nabízí obsah prostřednictvím sítí elektronických komunikací, existuje zde velmi úzká souvislost s poskytováním služeb elektronických komunikací, spočívající v tom, že používání informační linky je v tomto případě právem smluvní strany smlouvy o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací, toto právo je nutno považovat za součást smluvního vztahu mezi žalobcem a žalovaným a odpovídá mu povinnost uživatele za použití informační linky zaplatit žalobci sjednanou cenu služby. Okresní soud zdůraznil práva uživatele, který v případě dělení pravomoci potenciálně čelí dvěma řízením, což vede ke zvýšeným nákladům a je v rozporu s § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Shledal tedy dostatečně úzkou souvislost s poskytováním služeb elektronických komunikací. Stejně se vyjádřil i ke službě O2 Active.

[5] Český telekomunikační úřad s postupem okresního soudu nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. Navrhovatel popřel svou kompetenci k vedení řízení, neboť se domnívá, že položky „informační služba (linka) 1188“ a „O2 Active“ nejsou službou elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích. Odkázal na rozhodovací praxi zvláštního senátu a citoval jeho usnesení ze dne 10. 7. 2012, čj. Konf 7/2012-23.

[6] Služba O2 Active představuje aplikaci umožňující snadno objednávat a nastavovat uvítací melodie, stahovat mobilní hry a hudbu, číst časopis a noviny apod. S ohledem na podstatu služby se tedy podle navrhovatele jedná o tzv. službu obsahu.

[7] Informační služba 1188 je linkou, na které mohou zákazníci zjistit informace o telefonních číslech účastníků ostatních operátorů podle § 66 zákona o elektronických

komunikacích a také další informace. Podle názoru navrhovatele je služba 1188 službou obsahu, poskytovanou sice operátorem, avšak zákazník platí převážnou část ceny za obsah poskytnuté služby, nikoliv za její přenos. Cena za volání na linku 1188 není cenou za služby elektronických komunikací, ale cenou za zboží, resp. jiné služby.

[8] Závěrem navrhovatel uvedl, že popírá svou pravomoc k vedení řízení a k vydání rozhodnutí v daném sporu o zaplacení 3 019,90 Kč s příslušenstvím. Popřením pravomoci do celé výše sporu tedy implicitně popřel též svou pravomoc k vedení a rozhodnutí sporu o zaplacení pohledávky vyplývající z nezaplacení služby tištěných vyúčtování. K této části pohledávky neuvedl navrhovatel žádnou argumentaci, proč se domnívá, že k rozhodnutí nemá pravomoc.

[9] Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[10] Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřeli svou pravomoc Okresní soud v Hradci Králové i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů.

[11] Podle ustanovení § 7 odst. 1 o. s. ř., *v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměru soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.*

[12] Podle ustanovení § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích, Český telekomunikační úřad *rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.*

[13] Podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (srov. například usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12, č. 1994/2010 Sb. NSS) je pravomoc navrhovatele rozhodnout účastnický spor ustanovením § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích vázána na současné naplnění osobních předpokladů stran sporu (vykonavatel komunikační činnosti na straně jedné a účastník respektive uživatel jím poskytovaných služeb na straně druhé) a na naplnění věcné podmínky, tedy věcné povahy sporu (musí jít o spor stran „*povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě*“).

[14] Naplnění osobního předpokladu v dané věci není sporné, zpochybněna je právě věcná podmínka pro určení pravomoci navrhovatele rozhodnout předmětný spor.

[15] Podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích se službou elektronických komunikací rozumí *služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní*

vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

[16] Ze Všeobecných podmínek a Ceníku, jež je jejich nedílnou součástí, vyplývá, že v případě **linky 1188** se jedná o informační a asistenční službu. Poplatek za volání na linku 1188 je uveden v kapitole 8 – Ostatní služby, podkapitole Informační služby.

[17] Problematikou služeb označovaných v praxi jako „*informační linky*“ či „*barevné linky*“, a podobně se v minulosti zvláštní senát opakovaně zabýval (viz například usnesení ze dne 25. 10. 2017, čj. Konf 32/2017-12 a ze dne 18. 5. 2015, čj. Konf 21/2014-13). Z této judikatury se podává, že principem takto nabízených služeb není samotné poskytování služeb elektronických komunikací, ale zpřístupnění elektronických komunikačních sítí pro využívání služeb nabízených jinými subjekty. Jedná se o poskytování tzv. „*služeb obsahu*“, které neposkytuje poskytovatel komunikačních služeb, ale pouze umožňuje jejich využití prostřednictvím své sítě.

[18] Z výpisu Českého telekomunikačního úřadu, dostupného na www.ctu.cz, vyplývá, že telefonní číslo 1188 bylo ode dne 13. 12. 2000 do 30. 5. 2014 (pod posledním číslem reference ČTÚ-23 530/2014-610) přiděleno žalobci. Ode dne 30. 5. 2014 do 31. 5. 2019 je přiděleno společnosti Conectart s. r. o. (číslo reference ČTÚ-27 226/2014-610).

[19] Nicméně při poskytování této služby nevystupoval žalobce v pozici telekomunikačního operátora podle § 2 písm. e) zákona o elektronických komunikacích, ale v pozici poskytovatele obsahu. Službu mohl poskytovat i jiný třetí subjekt, jak tomu od roku 2014 také bylo. Jednalo se proto o „službu obsahu“. Totožnou otázkou se zabýval zvláštní senát již v usnesení ze dne 24. 4. 2018, čj. Konf 12/2018-12, kde dospěl ke stejnému závěru.

[20] V tomto rozhodnutí se také zvláštní senát vypořádal s argumentací, že poskytování služby informační linky 1188 žalobci ukládá § 66 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, jak i v nynějším případě uvádí okresní soud. Zvláštní senát však uvedl, že povinnost poskytovat informační službu (informační linku) o telefonních číslech účastníků veřejně dostupné telefonní služby dostupnou pro koncové uživatele může navrhovatel uložit podle § 38 odst. 2 písm. d) zákona o elektronických komunikacích. Podle bodu 2.3 sdělení Českého telekomunikačního úřadu „Monitorování komerčního poskytování služeb odpovídajících neuloženým službám v rámci univerzální služby (za rok 2013)“ není od prosince roku 2008 poskytování služby podle § 38 odst. 2 písm. d) zákona o elektronických komunikacích uloženo rozhodnutím jako povinnost. Poskytování této služby bylo tedy v roce 2014 čistě na komerčním základě.

[21] Lze tedy uzavřít, že žalobcem nárokované plnění za využití informační linky 1188 nemá původ v povinnosti uložené zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Věcná podmínka zakládající pravomoc navrhovatele ve sporu rozhodnout zde proto není splněna.

[22] O **službě O2 Active** rozvážil zvláštní senát následovně. Z Ceníku za službu O2 Active se podává, že podstatou této služby je možnost objednat si odesláním textové zprávy v určitém tvaru různé hry, zpravodajství, dopravní informace, horoskopy atd. Z tohoto výčtu je tedy zřejmé, že tyto služby jsou poskytovány nad rámec zákonné povinnosti vyplývající ze zákona o elektronických komunikacích, a nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací. Zákazník zde platí za poskytnuté zpravodajství či jiné informace, tedy za obsah přenášený cestou elektronických komunikací. Není proto ani zde splněna věcná podmínka pro založení pravomoci navrhovatele.

[23] Ke službě **tištěného vyúčtování** zvláštní senát podotýká, že ve věci řešené zvláštním senátem pod sp. zn. Konf 51/2017 i ve věci sp. zn. Konf 12/2018, tentýž navrhovatel pravomoc k projednání sporu o zaplacení pohledávky z titulu tištěných faktur přijal a svou pravomoc vyloučil pouze v částce snížené o položky tištěných faktur.

[24] Na službu tištěného vyúčtování nahlíží zvláštní senát jako na akcesorickou k ostatním službám, které žalobce provozuje. Její využívání je závislé na odebírání také dalších služeb od žalobce. Z faktur, které žalobce předložil jako důkazy v soudním řízení, plyne, že v jednotlivých měsících byly žalované vyúčtovávány všechny služby, které od žalobce odebíral, na jedné faktuře, tedy jak služby elektronických komunikací, tak služby další. Celkový objem nezaplacených pohledávek za období od srpna 2014 do ledna 2015, které žalobce za žalovanou evidoval, byl 35 496,68 Kč. Z této částky však u okresního soudu uplatnil pouze 3 019,90 Kč.

[25] Zvláštní senát dospěl k závěru, že vzhledem ke skutečnosti, že žalovaná odebírala od žalobce také služby elektronických komunikací, jejichž poskytování je hlavní činností žalobce, také poplatek za tištěné vyúčtování je třeba hodnotit jako službu doplňkovou k těmto hlavním službám, která sdílí jejich osud, jakkoliv co do objemu nezaplaceného plnění mohou služby obsahu převyšovat služby elektronických komunikací. Souvislost tištěného vyúčtování s poskytováním služeb elektronických komunikací je natolik úzká, že zvláštní senát shledal pravomoc Českého telekomunikačního úřadu k rozhodnutí sporu vyplývajícího z této služby.

[26] Z výše uvedených závěrů zvláštního senátu plyne, že k projednání a rozhodnutí věci v části sporu z nezaplacených služeb volání na linku 1188 a využívání služby O2 Active, tedy co do částky 2 924,90 Kč, je založena pravomoc Okresního soudu v Hradci Králové. Zvláštní senát proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. V částce 95 Kč, jakožto pohledávce za nezaplacené poplatky za tištěné faktury, je však příslušný rozhodnout Český telekomunikační úřad. Zvláštní senát proto výrokem II. přikázal tuto část sporu k rozhodnutí navrhovateli.

[27] Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů, zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem (III.) proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 30. 5. 2017, čj. 8 C

121/2017-10, co do částky 3 019,90 Kč. Ačkoliv v části sporu popřel okresní soud svou pravomoc oprávněně, ve zbytku je příslušným k rozhodnutí; usnesení o zastavení řízení v této části tedy neobstojí.

[28] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále budou tedy Okresní soud v Hradci Králové i Český telekomunikační úřad pokračovat v řízení o podané žalobě či návrhu ve výše uvedeném rozsahu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. listopadu 2018

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu